

[Hans Nielsen.]

sætter Diskussionen om dette Emne. Som bekendt er dette Spørgsmaal sammen med andre Spørgsmaal til Afgørelse saavel hos Arbejdsgiverne som hos Arbejderne, og det er en meget ubesindlig og forkastelig Tale, de to ærede Medlemmer har ført, naar de har draget dette Spørgsmaal frem her, netop i dette vigtige Øjeblik. Jeg føler mig overbevist om, at naar denne Konflikt er sluttet — og forhaabentlig slutter den snart — saa skal det ogsaa nok rigtigt blive opklaret, hvem der har været Aarsagen til, at Arbejdet har ligget stille saa længe, og hvem der har tjent store Penge ved, at dette Arbejde har ligget stille. Det bliver nok opklaret, og det bliver maaske ikke saa behageligt for de to ærede Medlemmer.

Det ærede Medlem klagede over, at vort Militærforslag gaar ikke vidt nok. Det bedrøvede mig, at det ærede Medlem fremsatte denne Udtalelse — de øvrige Udtalelser vedrørende dette Emne vil jeg tage til Efterretning —, og da jeg i Aftes gik herfra, tog jeg det ærede Medlems Faders Livserindringer frem. Det er et udmærket Værk, som jeg læser en Gang imellem, og som jeg har megen Nytte og Fornøjelse af. Jeg beklager, at det ærede Medlem øjensynlig læser alt for lidt i det, thi det er en virkelig god Bog, som det ærede Medlems Fader var jo en Mand, der gik til Bunds i Sagerne og fulgte med alle Vegne, som har gjort sine Optegnelser, og som ved udmærket Besked om dansk Politik i de mange Aar, han sad her i Rigsdagen. Det ærede Medlems Fader beskæftiger sig, lad os sige omkring ved Side 175, særlig med det militære Spørgsmaal, og dér dvæler han med særlig Kærlighed ved Venstres Historie fra 1895 til 1901, hvor det lykkes Venstre at presse de militære Udgifter ned fra ca. 20 Mill. Kr. til 16 Mill. Kr. — det er for det ærede Medlems Fader et af de stolteste Afsnit i Venstres Historie —, og saa tilføjer han et andet Afsnit, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse vil tillade mig at læse nogle Linier af. Afdøde Statsrevisor Madsen-Mygdal skriver:

„Af det foregaaende fremgaar, hvorledes Venstrereformpartiet fra 1895 til Systemskiftet voxede sig stedse stærkere, men de nærmeste Aar derefter indeholder forskjelligt, der varsler om en skjæbnesvanger Vending, og allerede fra og med 1903 er Tilbagegangen kjendelig. Hvorledes Reformpartiet gik stærkt fremad, hver Gang der var Valg, er der tidligere gjort Rede for, men ved Folketingsvalget

i Sommeren 1903 begyndte Tilbagegangen. Partiet gik ned fra 76 til 73, og Højre gik op fra 8 til 12. Ved de følgende Valg blev det værre, det gik nedad med rivende Fart, indtil Partiet fuldstændig blev opløst. Spørger man om Grunden til, at en saa lykkelig Opgang i Løbet af kort Tid forvandles til rask Nedgang og fuldstændig Ødelæggelse af Partiet, ja, saa ligger Svaret lige for Haanden, og det følgende vil desværre i rigt Maal komme til at vise det: Frafald overfor Venstres Militærpolitik. I samme Grad som dette med Aarene bliver kjendeligt, voxer Opførelsen. Dersom Venstre var bleven tro mod Princippet: Nedgang i Militæruddgifterne, Modstand mod Kjøbenhavns Befæstning, forenet med fortsat fast og besindigt Reformarbejde, Troskab mod Idealerne, saa kan der absolut ikke være Tvivl om, at det fremdeles vilde være gaaet fremad for Venstre.“

Det er det ærede Medlems Faders politiske Testamente i militær Henseende. Det er ikke min Opgave her at yppe Strid med det ærede Medlem om Størrelsen af de militære Udgifter. Jeg har kun fremdraget, hvad det ærede Medlems Fader skrev ved den Lejlighed, fordi det jo er i fuldstændig Overensstemmelse med vor Opfattelse, og fordi jeg haaber, at disse Ord ogsaa vil gøre deres Virkning i Partiet Venstre i den kommende Tid og derved lette de Forhandlinger, som forhaabentlig bliver ført om denne Sag, og som forhaabentlig ogsaa fører til en Løsning.

Medens det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal saa med stor Overlegenhed paa de opnaaede Resultater, havde det ærede Medlem Hr. Christmas Møller jo en helt anden og efter min Mening bedre Opfattelse af, hvad der er foregaaet. Det maa jo ogsaa forundre, at to Mænd, der har taget saa livligt og ivrigt Del i Rigsdagsarbejdet og øvet saa stor Indflydelse, som de har, begge skulde kunne komme til den Opfattelse, at alt det, de har været med til at ordne i denne Vinter, skulde være saa betydningsløst, som det er fremstillet af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller erkendte villigt, at denne Samling havde haft et betydeligt Resultat, at der var udført et godt og sagligt Arbejde, og mente, at jeg skulde ikke have givet ham en tilstrækkelig Del af Æren for, at vi var kommet til et saa godt Resultat. Det er jo en Misforstaaelse af det ærede Medlem. Hvad jeg udtalte i Gaar, var kun, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ved Samlin-